

13.8.3

72a (אמר מר טומטום) → 73b (אלמא תנא ושייר)

1.	וביום השמיני ימול בשר ערלתו: ויקרא פרק יב פסוק ג
2.	והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף: ויקרא פרק ז פסוק יז
3.	איש איש מזרע אהרן והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר ... ויקרא פרק כב פסוק ד
4.	ואסף איש טהור את אפר הפרה... ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל כל: במדבר פרק יט פסוק טז
5.	והזה טהור על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחסאו ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב: שם פסוק יט

- I Reassessing the טומטום (ברייתא at end of previous שעור)
- a רישא doesn't eat תרומה but his wives do
- i Question: how does he have wives? (קידושי לחומרא are קידושי טומטום) only
- 1 Answer #1 (אבי): his testes are seen
- 2 Answer #2 (רבא): "his women" means "his mother" (although he doesn't reproduce, he generates אכילה for his mother)
- b קדשים and תרומה doesn't eat טומטום סיפא
- i Challenge (to רבא): why mention טומטום twice? (אבי is easy – 1st is ערל – since his testes are seen – 2nd is ספק)
- ii Answer: סיפא is providing explanation for רישא – טומטום cannot eat because of ערלות
- II Revisiting הונא רב's ruling that משוך בערלה is banned from תרומה
- a Suggestion: perhaps it is a מחלוקת תנאים:
- i ומול ברית was delayed, someone w/2 ערלות (still) only during day
- ii רבא: during day – only when it is בזמנו, otherwise, can be at night
- iii implication: according to רבא, משוך is מד"ס; according to ר"ק מה"ת – ת"ק
- iv rejection: מד"ס who was delayed is certainly not קטן
- v rather: dispute as to application of וביום (v. 1)
- vi parallel: dispute regarding burning of נותר (v. 2) after its first overtime day
- 1 ruling: ר' יוחנן limited to daytime burning only בזמנו
- 2 rejoinder: ר"א – from בזמנה מילה which must still be during day (certainly applies to מילה: וביום)
- III ערל performed by an הזאה
- a כשר – (supported by ר"א)
- i מקדש may touch מע"ש ערל; מקדש מי חטאת yet may be מעשר from טבול יום ק"ו
- ii Challenge: אשה since he invalidates אנדרוניוס ר' יהודה adds קידושי טומטום וערל which invalidates ברייתא
- 1 Answer: this follows ר"ע who derived ערל from v. 3 – compared to טמא
- 2 Challenge: if so, ערל should always be grouped with טמא
- 3 Defense: they are grouped together in re: עלייה לרגל
- 4 Block: that's due to the impropriety of them appearing in עזרה
- 5 Rather: ערל is a חומרא unique forה
- b Analyzing dispute between ר' יהודה and רבנן regarding status of אשה (→ אנדרוניוס) for קידוש מי חטאת
- i Follows their positions:
- 1 חש"ו permit anyone to participate except רבנן
- (a) text: v. 4 denotes איש (not חש"ו) for אסיפת האפר and then associates same person with מ"ח קידוש
- 2 ר' יהודה permits קטן, but forbids woman (→ אנדרוניוס)
- (a) text: v. 4 says ולקחו... ונתן, indicating that some of those invalid for אסיפה are כשרים for קידוש
- (i) challenge: why invalidate woman?
- (ii) Answer: states ונתן (not ונתנה)
- (iii) Retort (רבנן): mix of plural and singular allows for variation in number of אוספים and מקדשים
- c Tangential point about פרה: v. 5 describes מזה as "טהור" – i.e. someone is otherwise טמא → טמא may do טבול יום
- IV Question asked of ר' ששת: may an ערל eat שני מעשר?
- a Attempted proof to prohibit: (ב:א) משנה בכורים which lists unique characteristics of ובכורים not shared by מעשר and omits לערל → אסורים ערל must be an איסור shared with מעשר
- b rejection: omitted other unique characteristics, such as בטומאה (ב:ב) מעשר ובכורים which only applies to איסור הבערה
- i similarly: he omitted ערל from ב:א, even though it is unique to ובכורים and not prohibited במעשר